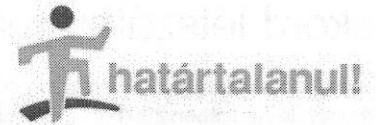

Osztálykirándulás a Felvidéken

Iskolánkban már hagyománnyá vált, hogy minden évben külföldre mennek kirándulni a hetedikesek. 2019. május 16-18. között a „Határtalanul!” pályázat keretein belül Szlovákiában a „Szepesség gyöngyszemeit” ismerhettük meg.

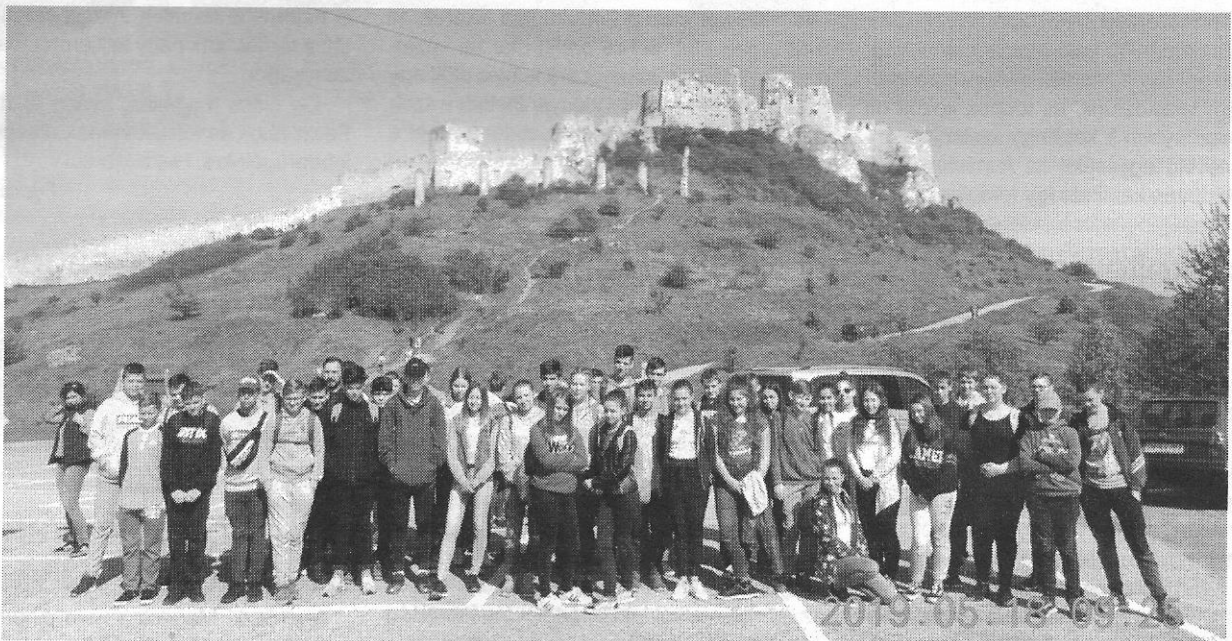
56 tanuló és 6 kísérő pedagógus indult el a felvidéki túrára. Már az utazás során csodálatos tájak varázsoltak el bennünket, hiszen alföldi gyerekként nagy élmény volt látni a 2000 méternél is magasabb hegyeket. Dél-

Másnap újabb túrára indultunk a Bélai-cseppkőbarlanghoz. Megtudhattuk, hogy 1 cm cseppkő 100 év alatt alakul ki. A 800-nál is több lépcső igen fárasztó volt, de a Mikulás cseppkő és a törpék ligete képződmény látványa kárpótolt bennünket. Délután Késmárkon a Thököly vár falai között pihentünk meg, illetve itt találkoztunk egy szlovák iskola néhány diákjával is. Utunk Lőcse városába vitt tovább, ahol felelevenítettük a Fekete város regény egyik jelenetét, illetve a lányokat szé-

Ferencről, akinek az alagsorban lévő sírját is megnéztük.

Sajnos a Rodostói ház technikai okok miatt nem volt látogatható, de azt megengedték, hogy az udvaron lévő szobrot megkoszorúzzuk. Fagyizás, vásárlás után már csak a busz monoton zúgása és a megtapasztalt élmények emléke kísért Martfűre bennünket, ahol szüleink vártak ránk.

re értünk első megállónkhoz, a Dobsinai-jégbarlanghoz. Már a hegyre vezető út is különleges volt, mivel az előző nap 15 cm hó esett. Az idegenvezető elmondta, hogy ez Közép-Európa leglátogatottabb jégbarlangja, ami 2000 óta a Világörökség részét képezi. Ezt követően Betlérén tekintettük meg az Andrassy család vadászkastélyát. Az eredeti berendezési tárgyak, a vadászatok során elejtett vadak trófeái és az utazásokon gyűjtött műtárgyak között szinte időutazáson vettünk részt. Itt láthattuk még a lőcsei fehér asszony mumifikálódott holttestét, aki nem más, mint Serédy Zsófia volt. Az első nap végén már csak a szálláshely elfoglalása jelentett kisebb izgalmat. A Magas-Tátra lábainál fekvő tátralomnaci turisztaszálló adott helyet a pihenésre, ahol a finom vacsora után még kiélevezttük a friss levegő jótékony hatását.

gyenketrecbe zártuk. Iglón, a főtéren álló hangrang kongatása közben mindenki kívánhatott valamit.

A harmadik napon a bőséges reggeli után bepakoltunk a buszba és hazafelé indultunk. Azért még tartogatott szép helyeket számunkra ez a nap is. Először Szepes vára magasodott elénk, hiszen ez egy fellegvár. A várban több kiállítás is volt, fegyvertár, kínzókamra, lakóegység, konyha, kápolna. Az őr-tornyot megmászók még egy utolsó pillantást vehettek a Tátra havas csúcsaira. Innen Kassára mentünk, ami Szlovákia 2. legnagyobb városa. A hangulatos sétálóutca végén megpillantottuk a Szent Erzsébet-székesegyház égbe nyúló tornyait. Mielőtt bemertünk, a téren lévő zenélő szökőkút játékát hallgattuk meg. A dómban egy idős hölgy mesélt a templom történetéről és II. Rákóczi

Ez a három nap ugyan nem volt elég, hogy alaposan megismerjük a Felvidék kincseit, de így is határtalan élményeket szereztünk az út során. Köszönjük a lehetőséget, hogy eljutottunk ezekre a tájakra!

A 7. a, a 7. b és a 7. c diákjai 13